

De swettas och springa från morgon till qväll,
Som kyparepojkar på Nydbergs hotell;
Men weten go' wänner att det hör till ton
I landsorten, ha sett — exposition.

Wist blefwo de prejade — det weta wi nog
Det lades ut giller för dem på hwar krog;
Fast glafen ä' små, så går waran nog åt
Och prisa de kunna också table d'hôte.
Herr Berns och herr Davidson duka så grannt,
Och nog bli de mätta på det, inte sannt?
Och resa tillbaka med annan fason,
Så hjertans belättna med exposition.

Och nog industrien går framåt ändå,
Ty mycket det finnes att skåda uppå:
Bland wagnar och pelswerk och båtar i mängd
Så ser man en skjorta och frack der upphängd;
Peruker och mattor och smiden af jern,
Från Atlas och Rodum, Bolinder och Bærn,
Och hwarje utställare har nu den tron
Att bli prisbelönta på exposition.

Men finge jag fitta som domare blott,
Så skulle det wara en glädjesfull lott
Att omdöme ge öfwer punschen, ty den
Begriper jag säkrast och känner igen.
Och blef jag på "kulan" och fick mig ett rus,
Så hoppade jag i fontänen burdus,
Och tog mig af watten en duftig portion
Der inne i salen på exposition.

Åh, menn'skor här finnas af tusende slag,
Som man får bekifa allt efter "behag";
Men slickorna, som exponera sig, de
Ä' ändå de bästa som man kan få se;
De gå der och skåda så glada ifring

Och drömma om fästmän och undliga ting —
Att få se modellen på Zandahls kanon,
De söka så ifrigt på exposition.

Nu slutar jag wisan om folk och om lif —
Då jag får dra' wäfwen på mitt positiv;
Men will ni den lära, så köp den af mig,
Den kostar på öret — Sing dudelidej!
Och nog få ni skratta, det swarar jag för,
Och strax bli författa i glädtigt humör.
Ni hör att den går på en trefliger ton
Och handlar och rör sig om — exposition.

Den Tredje:

Malin hon gick uti herregårdsparken
Till att fördrifwa sin orolighet,
Der satte hon sig uppå gröna marken,
Hon hörde på lärkan som sjöng — då hon grät.
Hela naturen gläds att sig para,
Minsta fågel sin make nu får,
Jag ensam måste ogifter wara,
Åh! att Dlle fick hemman i år.

Lyckan wille att unga greswen
Just der i nejden war gången på jagt,
Utaf nyfikenhet ditåt drifwen
Had' han fått höra hwad Malin hon sagt.
Sådan ofskuld def hjerta straxt rörde,
Dlle fick hemman och Malin blef brud;
Åh! att sådana greswar de hörde
Alla de hjertan som sucka till Gud.